

[Gudme.]

Landsforbund, om. Den har givet tilslutning til totalsanering, men den kvantitative begrænsning, som man nu går videre med, er ikke blevet forelagt for Grundejernens Landsforbund. Derfor må vort synspunkt være, at før vi endeligt dømmer om det rigtige i at gennemføre en regel som den, ministeren her foreslår, må, om jeg så må sige, begge parter høres. Det må være naturligt, at vi under udvalgsbehandlingen hører de synspunkter, som Grundejernens Landsforbund kan fremføre om den formulering, ministeren her har valgt.

Det var om det, der står i lovforslaget. Jeg vil gerne herudover tilføje et par enkelte bemærkninger, når vi nu taler om sanering. Ministeren er i slutningen af sin fremsættelse inde på spørgsmålet om flyttegodtgørelse, som har været rejst her, og som er blevet aktualiseret for folketingets medlemmer ved, at vi engang i forrige måned fra en bogtrykker i Istedgade fik et brev, der fortalte, at den pågældende efter at have fået besked på, at der skulle gennemføres sanering, fik besøg fra saneringsselskabet, der bad ham opgøre sit flyttekrav. Han kom til 267.000 kr., men efter at have snakket lidt om det var han villig til at slå af, runde ned og sige 200.000 kr. Da det så var blevet præsenteret, fik han at vide, at han ikke kunne få én rød øre, hvorfor han forståeligt nok skrev til folketingets medlemmer, at han havde sympati for sanering, men ikke hvis den betød, at han i givet fald skulle have sin virksomhed slået i stykker økonomisk. Derfor kan der være god grund til at diskutere, om dette om flyttegodtgørelse ikke er noget, vi skal have suppleret lovens regler op med, når vi nu alligevel skal tale om ændringer i saneringsloven.

Til sidst: sanering drøftes ofte i pressen og mand og mand imellem, og man hører ofte den betragtning fremført, at det, man sætter i stedet for de nedrevne ejendomme, ofte er en for tæt bebyggelse. Man presser udnyttelsesgraden for hårdt, og i stedet for at benytte mulighederne for virkelig at skabe friarealer, virkelig at skabe en åben nybebyggelse i overensstemmelse med det, som vi finder rigtigt i vore dage, prøver man ligesom at passe det ind i den gamle ramme, bare i nyere materialer. Forholdet er vel det, at loven ikke i særlig høj grad siger

noget om, hvad man skal sætte i stedet for det gamle. Det er klart, at der er økonomiske hensyn, der taler for at bygge relativt tæt, hvor der i forvejen var bygget tæt, og hvor grundene er kostbare, fordi de ligger inde midt i et byområde. Men på den anden side skal vi være forsigtige med ikke at komme derhen, at vi ved nybyggeriet skaber det 21. århundredes slumkvarterer, samtidig med at vi nedriver det 20. århundredes slumkvarterer. Derfor vil jeg gerne have, at spørgsmålet om, hvordan vi bygger dér, hvor vi har revet ned, også kan blive belyst under udvalgsbehandlingen.

Samlet kan jeg på mit partis vegne sige: vi er positive over for næsten alt det, ministeren foreslår. Vi vil gerne kigge lidt nærmere på ejerlavssaneringerne, og vi vil gerne benytte lejligheden til at kigge lidt nærmere på saneringsloven i det hele taget.

Arne Larsen: Det foreliggende forslag til lov om ændring af lov om sanering omfatter to problemer. Det første er et et nok så vigtigt område i hele vort saneringsarbejde, nemlig spørgsmålet om at orientere ejere og lejere med hensyn til gennemførelse af saneringsplaner. Det er altså et spørgsmål om saneringslovens offentlighedsbestemmelser. I saneringsloven af 1959 havde vi ganske enkelt den bestemmelse, at kommunalbestyrelsen skal drage omsorg for, at der gives enhver i en godkendt saneringsplan interesseret adgang til at gøre sig bekendt med planens indhold. Denne bestemmelse faldt imidlertid ud af loven i 1969, idet man henholdt sig til, at denne bestemmelse var overflødig, da man jo havde bestemmelsen om, at en godkendt saneringsplan skal tinglyses.

Nu er det vist klart for alle og enhver, at en sådan bestemmelse kan vi ikke klare os med i denne forbindelse, for folk kan nu engang ikke rende på posthuset hver dag og slå op i Statstidende for at se, om deres ejendom eventuelt skulle være berørt af en saneringsplan. Derfor er selvfølgelig et orienteringsarbejde ganske nødvendigt, og det har da også været udført i en vis udstrækning, det kan man ikke se bort fra. Men det er nok rigtigt, som ministeren skriver i bemærkningerne, at det ville være rart at lovfæste nogle ganske konkrete bestemmelser om, hvordan man skal orientere ejere og lejere om disse problemer, og derfor er